

[Lundberg.]

nogen Samfundsklasse, skulde have undladt af al Magt at sætte et Arbejde ind paa at mildne Krisens Virkninger. Men vi ønsker ikke, at Landets Fremtid skal nedtrampes, fordi Systemet er galt. Vi vil vægre os til det sidste mod de katastrofale Virkninger af Landenes Afspærringspolitik, mod Ulykkerne udefra af enhver Art. Regeringen har taget sit Ansvar. Mange Love venter paa at blive gennemført, Love, som med Længsel imødeses af store Dele af Befolkningen. Men Betingelsen er, at Lockout-Spøgelset kan manes i Jorden. Først da kan Vejen være farbar for en fornuftig Lovgivning.

Vi opfordrer derfor Oppositionen i dette høje Folketing til at tage sit Ansvar. Jeg kan vel nogenlunde gaa ud fra, at Lovforslagets Gennemførelse er sikret her i Tinget, og jeg ønsker i hvert Fald først at se det, før jeg tror, at Landstingsflertallet tør paa-tage sig Ansvaret for, at vort Land paa Arbejdsgivernes Befaling kastes ud i det økonomiske Sammenbruds Malstrøm. Jeg slutter med at sige: lad os som i Norge og i Sverige holde Fred. Nøden er over os alle. Lad os handle med koldt Hoved, med varmt Hjerte og med modig Ansvarsfølelse. Kun paa den Vis kan der handles saaledes, som der skal handles i en kritisk Situation. Jeg anbefaler Forslaget til Vedtagelse.

Krag: Den højtærede Regerings Politik, støttet, som den har været af de to Regeringspartier nu gennem 4 Aar, møder i Dag sin Skæbnetime, og det samme er Tilfældet for det hellige og ukrænkelige Strejkeretsprincip, der i dette Land som i saa mange andre Lande har været hævdet af Socialdemokratiet, og dermed ogsaa for Respekten for den Organisationsmagt, som har været Rygraden i dette Princip Udviklingslinie, og under hvis Virkninger, beskæftigelsesmæssigt og økonomisk, vort Samfund for Tiden lider. Her nytter det ikke, saaledes som det er sket ved alle mulige Lejligheder, og som det ogsaa er sket i Dag, at det Parti, der har meldt sig som besiddende Evnen til at løse Tidens Vanskeligheder, siger: Hus forbi! naar disse Vanskeligheder taarner sig op og overstiger Kræfterne. Her nytter det ikke at sige Hus forbi, saaledes som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde det her fra denne Plads for et Øjeblik siden. Det bliver Ord og kun Ord, uden Indhold. Den, der har meldt sig til Ansvaret, maa ogsaa tage det paa sig, uden Hensyn til dets Vægt.

Endnu i sidste November Maaned

kunde det lade sig gøre for Regeringen og Regeringspartierne at camouflere den faktisk tilstedeværende Situation. Endnu da kunde man bringe Folk til at tro, at det var muligt her i det danske Samfund fremdeles at fortsætte ad de hidtil fulgte Veje, at opretholde og videre udvikle Understøttelseslovgivningen paa Grundlag af en stærkt voksende Skattebyrde, at tage Midlerne der, hvor den højtærede Statsminister hævdede, at de fandtes, og krævede, at de skulde tages til øget Igangsættelse af offentlige Arbejder. Endnu den Gang kunde man faa Befolkningen til at tro, at den monetære Politik, der gennem 5 Fjerdingaar var blevet ført med Hovedhensynet udadtil, kunde fortsættes i den kommende Tid. Det kunde man bringe Folk til at tro, endskønt Arbejdsløsheden ogsaa da var af katastrofal Beskaffenhed, og endskønt det var aabenbart for alle, at den af Regeringen førte Potitik, den, paa hvilken den kom til Magten i 1929, i Virkeligheden var Enden nær. Nu er Hundredtusinde af selvstændige erhvervsdrivende og flere Hundredtusinder af arbejdsløse med Familier, med Hustruer og Børn, ude i den bitre Nød, ser Hjem og Beskæftigelse truet, hvis de da ikke allerede er stødt ud i den Femte-Stand, som rummer Proletariatet (*Aksel Larsen:* Saa giv dem Hjælp! [Formanden ringer]). Ja, det ærede Medlem tror, man kan klare sig ud af disse Vanskeligheder ved at give Hjælp. Det ærede Medlem maa forstaa, at det er Beskæftigelse og Arbejde alene, som er Vejen ud af Vanskelighederne, og at de Foranstaltninger, som er af Betydning, netop er dem, der tilsigter at skaffe Arbejde frem. (*Aksel Larsen:* Saa giv dem Arbejde!).

Formanden: Det ærede Medlem maa forholde sig rolig.

Krag: Saa maa det ærede Medlem være med til at føre den Politik, som er Betingelsen for, at Arbejde kan skaffes; men det ærede Medlem staar som den første og mest betydende Repræsentant her i denne Sal for en Politik, som fører direkte ad de modsatte Veje og sikrer Afgrunden for det danske Samfund økonomisk. Konsekvensen af den førte Politik har været uafvendelig. Naar Nationens Indtægtsbudget er nedsat pr. Aar med $\frac{3}{4}$ Milliard, men Udgiftsbudgettet opretholdes, naar Verdensprisfaldet er over os, men Drifts- og Produktionsudgifter opretholdes — bortset fra visse Petitesseer er de jo i Realiteten uændrede —, ja, saa maa Følgen blive utvivlsom.